

மாஷ்டம்

சிற்பிகழ் - 15

ஆசிரியர்
திருமலை சுந்தா

20/=

“கறுவதை அழகாகக் கருதல் என்பது
கலைக்கு இலக்கியத்திற்கு
உயிர் நாடியான ஒன்று”

சுந்தர ராமசாமி

அட்டைப்படம் :- சிக

நேர்மை பொறுமை
மானுட நேயம்

மானுடம்

அம்மா பதிப்பகம் 172 பிரதான வீதி
திருக்கோணமலை

சிற்றிதழ் -15

2012 - பங்குனி

இதழில்.....

- * சீதனம்
- * சொல்லதிகாரம்
- * சிந்திக்காமையால்
- * பித்தன்
- * நானும் எனது சிறுகதைகளும்
- * உரைகல்
- * குடி
- * கிரகணம்
- * இனி நேரத் தோட வருவேன்
- * எம்மவர்கள்

ஆசிரியர்களுக்கு உதவியளிப்பதில்
பெறுவது

ஆசிரியர்

அன்பான வாசகர்களே

மானுடத்தின் பயணம் தொடர்வதில்
உங்களோடு நாமும் மட்டுமற்ற
மகிழ்வினில் கரைந்து கொள்கின்றோம்.

விமர்சன குறிப்புக்களை
தந்தவர்களுக்கும், பாராட்டியவர்க
ளுக்கும், ஏன் கோபித்து பொங்கியவர்
களுக்கும் நன்றிகள்.

எல்லோருக்கும் ஏற்றமாதிரி
மானுடத்தை அலங்கரிப்பதென்றால்
அது ஒரு சிற்றிதழால் முடியாத காரியம்.
தனித்துவமான சிந்தனையோடு எந்த
வித லாப நோக்கின்றி மானுட நேயத்தை
வலியுறுத்தி மானுடம் வெளிவருகின்றது.

உங்கள் விமர்சனங்கள் ஏற்படையதாக
எமக்கிருந்தாலும் மானுடம் தனது
போக்கில் இருந்து இப்போதைக்குமாற
முடியாத சூழ் நிலை. நீங்கள் புரிந்து
கொண்டால் சரி.

தொடர்ந்தும் குறுங்கதைகள்
எழுதும் எழுத்தாளர் திருமலை இ. மதன்
அவர்களுக்கு எழுது நன்றிகள்.

‘உரைகல்’ பகுதியில் மானுடத்திற்கு
கிடைக்கும் நூல்கள் பற்றி அவ்வப்போது
அறிமுகக் குறிப்புக்கள் இடம் பெறும்.
விரும்பினால் நீங்கள் எழுதிய
நூல்களையும் அனுப்பலாம் .

மறு இதழில் நிறைந்த மன
உணர்வோடு பேசுவோம்.

அச்ச :- அஸ்ரா அச்சகம்,

திருக்கோணமலை.

சீதனம்

திருமலை
இ. மதன்

கிழக்கு வானம் சிவக்க
மெல்ல மெல்ல சூரியன் மலையிடுக்கு
வழியாக தலை உயர்த்திப் பார்க்கின்
றான் ...பூமி சற்றே ஒளி பெறுகிறது.

“என்ன சின்னத் தம்பி ... என்ன
தட்புடலா இருக்கு...”

“என்னக்கா ... தெரியாத மாதிரிக்
கேக்கிறீங்க... நம்ம பக்கத்துத் தெரு
சின்னராசாக்கு இண்டைக்கு
கலியாணமல்லோ...”

“அப்படியா சங்கதி ... சரி சரி...”

“மச்சான் நம்ம சின்னராசிட கலியாண
த்துக்குப் போக வேணு மல்லோ...”

“ஓமோம்... பத்துமணிக்குத்தானே...
வெளிக்கிடுவம்...”

“ பாக்கியம் அக்கா... வெளிக்
கிட்டாச்சா... பக்கத்து வீட்டில இருந்து
கொண்டு நேரஞ்செண்டா போறது...
கெதியா வெளிக்கிடுங்க...”

“இதோ... வெளிக்கிட்டீட்டன்...”

“என்னப்பா இன்னம் வெளிக்கிட
ல்லையா...”

“நான் என்ன செய்யிறது...இந்த
இரண்டுகளையும் வெளிக்கிடு
த்திறதெண்டா பெரிய பாடு...”

“வாங்க வாங்க...நல்ல படியா தாலி
கட்டு முடிஞ்சது... போய் ஆசீர்வாதம்
பண்ணிட்டு வருவம்...”

“முதல் பெரியவங்க போகட்டும்...”

“தம்பி இங்க கொஞ்சம் கறி போடன்...”

“அண்ணே இவருக்கு பார்த்து சோறு
போடுங்க...”

“இல்ல... வேணாம் தம்பி போதும் ...”

“நல்லாச் சாப்பிடுங்க...”

“சாப்பாடு நல்லா இருந்து என்ன...”

“தாலி கட்டு அண்டே மச்சச்சாப்பாடு
எண்டா மாப்பிள்ள பசையுள்ள
இடத்தத்தான் பிடிச்சிருக்கார் போல...”

“ஓமோம்... அவன் பெரிய
உத்தியோகம் பார்க்கிறான்... பின்ன
சும்மா விடுவாவே அவண்ட அம்மா...”

“ ‘வீடு வாசல்’ கொடுத்திருப்பாங்க
என்ன...”

“காசும் நிறைய வாங்கியிருப்பாங்க...”

“ அன்னம்மாக்கா... விஷயம்
தெரியுமே...?”

“என்ன புள்ள...”

“ இவன் சின்ராசு சீதனம் எதுவும்
வாங்கேல்லையாமே...”

“ அவன் வாங்காட்டி என்ன அவண்ட
தாய் விட்டிருப்பாளா...?”

“அண்ணே... விஷயம் தெரியுமே...”

கிரகணம்

ஒரு சதம் கூட சீதனம் வாங்கேல்
லையாம் மாப்பிள்ள வீட்டார்..."

"காச வாங்காட்டியும் 'வீடுவாசல்'
கேட்டிருப்பாங்கள்..."

"அதுவும் இல்லையாம் அண்ணே..."

"அப்ப நகை நட்லாவது
வாங்கியிருப்பாங்கள்..."

"பீச்... அது கூட இல்லையாம்
அண்ணே..."

"அக்கா பாத்தீங்களே... தாலியக்கூட
நூல்லதான் கோத்துக்
கட்டினவாங்கள்..."

"அப்ப உண்மையிலையே இவன்
சீதனம் வாங்கேல்லையே..."

"அப்படித்தான் போல இருக்கு..."

"ஏனாம் ... அவனுக்கு ஏதும்
விசராமே..."

"சீதனம் வாங்காம கலியாணம்
கட்டியிருக்கிறாங்களாமே... இதில
ஏதோ விஷயம் இருக்கு..."

"எல்லாம் நல்லாத்தான் இருந்தது...
ஆனா சீதனம் வாங்கயில்ல என்டா..."

"மாப்பிள்ளைக்கு ஏதும் பிரச்சினை
இருக்குதோ..."

"மாப்பிள்ளைக்கு லூசு போல
இருக்கு..."

"குசுகுசுப்புகளோடும் 'கொல்' என்ற
சிரிப்புகளோடும் திருமணத்திற்கு வந்த
கூட்டம் கலைகிறது.

"மேற்கு வானம் சிவக்க
சூரியன் மலையிடுக்கினுள் ஒளித்து
கொள்கின்றான்.

புமியை இருள் சூழ்ந்து கொள்கிறது.

அழுது கொண்டிருந்தது பசியால்
பத்து மாதக் குழந்தை
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அன்னை
பால் கொடுக்காமல்
காரணம் அன்று கிரகணம்
நீடித்தது ; அழகையும் கிரகணமும்
புமியின் நிழல் சந்திரனை மறைத்தது
மூட நம்பிக்கை அவள் கண்களை
மறைத்தது
சற்று நிமிடங்கழித்து
முடிந்து போயிற்று
கிரகணமும், குழந்தையின் மூச்சும்

ஆனாலும்
விடிந்து மீளவில்லை
பாம்பு சந்திரனை விழுங்கியதென்ற
எண்ணம்

- பத்மபிரஷன் -

காலை பேசி
கரும்பகல் பேசி
மாலை பேசி
முன்னிரவும் பேசி
முடித்த பிறகும்
பேசாத பேச்சு வந்து

புலனை எரிக்குதடா தாண்டவக்கோனோ -என்கை
உயிரோடு புதைக்குதடா தாண்ட வக்கோனே

உன்னுடன் பேசும்
ஒவ்வொரு வார்த்தையும்
மூன்று மறை உச்சரிக்கப்படும்
பேசும் முன்பு
பேசும் போது
பேசிய பிறகு

உன்னுடன்
பேசுவதற்காகவே
எல்லோருடனும்
பேசிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

உன்னுடன் பேசுவதற்காகவே
எல்லோருடனும்
பேசாமலும் இருக்கின்றேன்.

பேச்சுக்கு நடுவே
பகை போல் எழும்
மௌனத்திடம்
எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.
அதில் ஒளிந்திருப்பது
கடவுளாகவும் இருக்கலாம்
பூதமாகவும் இருக்கலாம்.

கண் பேசும்
கை பேசும்
கால் பேசும்

தோருடைய செவியோரம்
சுரண்டு விழும் முடி பேசும்
உன் உதடு மட்டும்
பேசாதது
உறுத்தவில்லையா சொல் ?

உங்கள் ஆக்கங்கள் வரவேற்கப்படும்

மரணம் கிடைக்காது

ராஜா புத்தகசாலை

160, பிரதான வீதி, திருக்கோணமலை

சிந்திக்காமையினால் சிறப்புற முடியாமை

தாலாட்டு முறை இன்று அருமை
இளமையில் முயன்று முன்னேற முடியாமை
முதுமையில் இழந்ததை ஈடுசெய்ய முடியாமை
உரிமை ஒருமைக்குள் ஒளிந்து
கொண்டமையால்
தீமை தீராத கருமையானது.

முல்லைக்கிளி V.P சிவேஸ்

வெண்மை இதன் பொருள் தூய்மை
வெண்மை கருமைக்குள் மறைந்து
போன மாயை
காரணம் கண்டுகொள்ள முடியா
வெறுமை
கடமை இன்று காணமுடியா புதுமை
புதுமை புதுமை வாழும் முறை இன்று
புதுமை
நேர்மை மனிதனிடம் இல்லாமை
பொறாமை மனிதனிடம் தீராமையே
இல்லாமை இருப்பவன் அறியாமை
வேற்றுமை இன்றைய நிலைமை
ஒற்றுமை தேடியும் கிடைக்காமை
உறவுகளை இழந்ததால் தனிமை
சிலருக்கு இந்த கொடுமை
தாய்மையே தரணியில் பெருமை

● மதிப்பு

புக்களுக்கு தெரிவதில்லை
அதன் அழகின் மதிப்பை
இதனால் தான் மலர்ந்தவுடன்
மரணத்தை தேடுகின்றன.

● மழை

ஆதவனின்
கொடுமையால்
இறந்த குளங்கள்
ஆறுகளின்
நிலையை
எண்ணி
முகில் களின்
கண்ணீர்
அஞ்சலி

● கவிதை

கனவிற்கு வழுவம் கொடுக்க
முனையும் பேனா
வரைந்த
அச்சுரு ஓவியம்

ஷாரு

‘ வெற்றி என்பது பெற்றுக்கொள்ள!
தோல்வி என்பது கற்றுக் கொள்ள ‘

● பித்தன்

அவன் பிச்சைக்காரன் அல்ல.
அவனை ஒரு 'பித்தன்' என்ற
சொல்லலாம்.

ஊற்றை உட்புகள்,
தலையில் முண்டாசுக்கட்டு, கறுப்பு
மேனி, காவியேறிய பற்கள், ஓமக்குச்சி
உடம்பு, எப்ப பார்த்தாலும் சிரித்து
தனக்குள் ஏதோ கதைபேசி வாக்கு
வாதப்பட்டு அழுது சிரிக்கும் தோற்றம்.

அவனிடம் ஏதோவொரு அதிசயம்
இருப்பதாக உணர்ந்தேன் .
அப்படி என்ன அதிசயம் ?

தெருவில் நடக்கின்ற போது
பத்தடிக்கு பத்தடி விழுந்து வணங்கி
நடப்பது தான்.

சில வேளை குறிப்பிட்ட இடத்தில்
அப்படியே குந்தியிருந்து தனது
பாணியில் ஏதோ முனு முனுப்பான்
அது அவனின் பிரார்த்தனையாக
இருக்குமோ?

ஒவ்வொரு நாளும் அவனை பார்ப்
பேன். எவரும் சாப்பாடு கொடுத்தால்....
தெருவை உண்ணிப்பாக பார்த்து ...
நடந்து திரும்பியும் நடந்து... நின்று
யோசித்து.. அமர்ந்து ... வானத்தைப்
பார்த்து ... விக்கி ..விக்கி.. அழுது....
கிடைத்த உணவை தனது
கவனத்தை ஈர்ந்த இடத்தில் பக்கு
வமாக வைத்து வழிபடுவான்.

திருமலை சுந்தா

பின்னர் அதை எடுத்து முகத்தில் ஒற்றி
மடியில் வைத்து
அதே இடத்தில் இருந்து சாப்பிடுவான்
மிகவும் ஆறுதலாக.
அவன் பைத்தியக் காரனாகவே
எல்லோரும் நினைத்தார்கள்

ஆனால் நான்....

அவனை பித்தனாகவே பார்த்தேன்.
அவனோடு கதைக்க
ஆசைப்பட்டேன்.
அவனுக்காக வீட்டில் இருந்து
கொண்டு வந்த உணவு பொதியை
அவனிடம் நீட்டினேன்
என்னை மேலும் கீழும் முறைத்துப்
பார்த்தவன் 'வேண்டாம்' என்ற
முகபாவத்தில் தன் கையினால்
தள்ளி விட்டான்.

- குறுங்கதை -

எனக்கு என்னவோ போலிருந்தது.
 அவனிடம் பேச வேண்டும்.
 என்ன செய்யலாம்?
 ஆழமாக யோசித்து பிரதான வீதி
 ஈச்சமர நிழலுக்கு வந்தேன்.
 'தம்பி இது அடிக்கொரு லிங்கம்
 உள்ள மண்ணு நேர்மை தப்பாம
 பொறுமையோட நீய் உண்மையாய்
 நட..இல்லையென்றால் உன்னை
 இந்த திருக்கோணமலை
 மண்ணு விழுங்கி போடுமடா...?
 நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பு
 இதே இடத்தில் வைத்து
 எனதுதகப்பனார் கூறியது...
 நிமிர்ந்து பார்த்தேன்...
 பித்தன் என்னை நோக்கி
 கையினை

நீட்டி வருவது தெரிந்தது.
 பத்தடிக்கு பத்தடி அவன்
 விழுந்து வணங்கி
 எழுவதன் அர்த்தம்...?
 கையில் இருந்த
 உணவுப் பொதியை
 அவனிடம் நீட்டினேன்.

இயற்கை தாயின் குழந்தை

இயற்கை தாயின் பிரசவத்தில்
 பலலெட்சம் உயிர்களின் உருவாக்கம்
 அவ்வயிர்களின் மதிப்புக்களோ
 செல்வத்தில் சிகரம் தொட்டவை

அழகுக்கும் குறைவில்லை
 அளவுக்கும் குறைவில்லை
 மதிப்புக்கும் குறைவில்லை
 தாயே நீ ஒரு அட்சயபாத்திரம்

நதிகளாகி அருவிகளாகி
 கடலாகி குளமாகி
 மழையாகி கிணறொங்கும் நீராகி
 எம்மிடத்தே வந்தாயே குழந்தாய்

கண்ணுக்குப் புலப்படாத
 மூலக்கூறுகளோ பல
 அதில் ஐதரசன்களும்
 ஐதரொட்சின்களும்
 அன்பெனும் பிணைப்புக்களால்
 பிணைத்து
 கண்ணுக்குத் தெரியும் ஜலமாய்
 படைத்தாளோ

உன்னுடைய பயனுக்கோ
 அளவில்லை
 நீ இல்லாத இடமும் இல்லை
 நீ கொள்ளாத வடிவமும் இல்லை
 திண்மமாய் திரவமாய் வாயுவாய்.....

நீ புரியும் சேவை
 ஆற்றிவு கொண்ட மனிதனின்
 எல்லாத் தேவைகளையும் நிவர்த்தி
 செய்கின்றது
 ஏன் அவனையே உருவாக்குகின்றது.

அதை உணராத சில பேதைகளோ
 உன்னை வீண் விரயம் செய்கின்றனர்
 தொழிநுட்பவளர்ச்சி அபிவிருத்தி
 எனும் பெயரில்
 மாசுபடுத்தி அழிக்கின்றர்.

பேருழச்சு

எவ்வளவு கொடுமைகள் உனக்கு
எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டு
பல தசாப்தங்களாக இப்பூமியில்
வாழ்ந்த உன்
பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லையுண்டு
என்பதை எவவும் அறியவில்லை

நீ எந்த பொறுமையை
இழந்ததால்தான்
பேரவையாய் பொங்கி எழுந்தாய்
என்பதைக்கூட
உணராத சில பேதைகள்
நடமாடும் பிணமாய் இத்தரணியில்

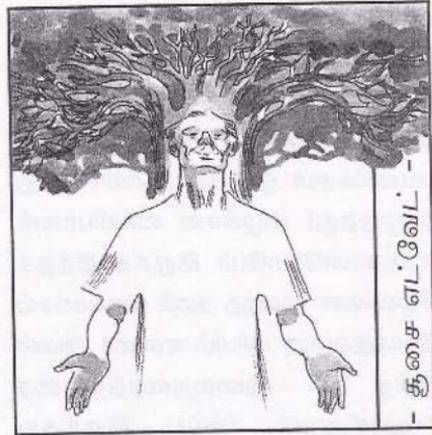
ஆற்றிவு கொண்ட இந்த மானிடன்
ஐந்தறிவு கொண்ட விலங்கிலும்
கேவலமாய்
விலமைதிக்கத்தக்க சொத்துக்களை
அழித்து
ஐடம்பொருளாய் மதிக்கத்தக்க
வராகின்றனர்.

இயற்கை அன்னையே நலன்
விரும்பியாய்
உன்னிடத்திலொரு வேண்டுகோள்
அறிவிலா மானிடனுக்கு அறிவைப்
புகுத்தி - உன் குழந்தையின்
ஆயுட்காலத்தை நீடித்துக் கொடு

- ஷாரூ -

01 என்னங்க நீங்க சீதனம் வாங்காதது ...
உங்கள லூசு எங்கீவமே...

02 லூசு அவங்களுக்கு..... உனக்கு.....

அது ஒரு பயணிகள் பேருந்து
திருகோணமலையில் இருந்து
புறப்பட்டது. வவுனியா நோக்கி
பெயர்ப்பலகையும் போட்டிருந்தது.
வவுனியா, அன்புவழிபுரம் சந்திதிரிப்
பிடத்தில் வாகனம் நின்றது. சிலர்
ஏறினர். பேருந்து புறப்பட்டது.
ஏறியவர்கள். அவசர அவசரமாக
காலியாக இருக்கும் இருக்கைகளில்
இடம் பிடித்துக் கொண்டனர். மிகச்சிலர்
அதிஷ்டமில்லை என்று எண்ணிக்
கொண்டு மேல் கம்பியை பிடித்துக்
கொண்டு தொங்கித் தொங்கி
பயணிக்கலாயினர்!

கடைசியாக ஏறிபின்னால் வந்தவள்
இளமங்கை!

அழகானவளும் கூட! படித்தவன்
நாகரீகமானவன், உடுப்பிலும்
எடுப்பிலும் தெரிந்தது!

- குறுங்கதை -

அவளும் இருக்கைக்கு இடம் தேடினாள்! எல்லா ஆசனங்களும் இருப்போரால் நிரம்பியிருந்தன. அவள் பார்வை செளகரியமாய் இருந்து பயணிக்கும் ஒரு வயாதானவர்மீது விழுந்தது! அழகான வாலிபர்கள் எத்தனையோபேர் இருக்க இந்தக் கிழவனை வைத்த கண் வாங்காமல் நோக்குவதன் மர்மம் என்ன! அவள் அந்த தலைநரைத்தவரை அணுகினாள். “அப்பு, இருந்தது காணும், எழும்புங்கோ!” கொஞ்சம் அதிகார தோரணையில்தான் சொன்னாள். கிழவனார் ஆச்சரியமாகப் பார்த்தார் அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை! என்ன அப்பு, பேந்தப் பேந்த முழுசிப் பார்க்கிறீர்! இது பெண்களுக்கெண்டு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கு! பக்கத்தில எழுதியிருக்க கண்தெரிய இல்லையா? எழும்பும் கெதியா!” வயதானவர் பக்கமாக திரும்பினார் புகைச்சல் கண்ணால் வாசித்தார். அவள் சொல்வது உண்மைதான் பெண்களுக்கு மட்டும் என்று எழுதியிருந்தது! வயதானவர் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டவர் போல பதகளிப்போடு தட்டுத்தடுமாறி எழுந்தார்! அந்த ஆசனத்தையே பிடித்துக் கொண்டு நின்றார். நடத்துனர் புன்னகையோடு சிட்டையில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார், கண்டு காணதவர் போல ! பலகண்கள் முதியவரை பார்த்தன. பரிசாசமாக பரிதாபமா!

இவை ஒன்றையும் கவனிக்காமல் சாரதி சமர்த்தியமா வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான்!

இந்த இளமங்கைக்கு அருகில் இருந்தவளும் இளவயதினள் தான். இருவரும் முன்னே பின்னே சினேகிதமானவர்களோ என்னமோ, இருவரும் மிக்க சுவராஸ்சியமாக கதைத்து பேசி சிரித்து குதூகலித்து மகிழ்ந்திருந்தனர்! அவர்கள் பயணிப்பதாகத் தெரியவில்லை. வேறோர் உலகத்தில் இருக்கின்றனர்! பாதை சீராக இல்லை. பள்ளம் படுகுழியில் வீழ்ந்து அலுக்கிலுக்கிக் கொண்டோடியது ! தள்ளாத வயதில் பொல்லாத சோதனை அவருக்கு! அவர் முன் ஆசனத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அங்கே, ஒரு மதகுரு மட்டும் வீற்றிருந்தார்! மூவர் இருக்கக்கூடிய ஆசனம் அது இரண்டு பேர் இருக்கும் இடம் காலியாகவே இருந்தது! மதகுருக்களுக்கு மட்டும் என்ற வாசகர்மும் அவர் கண்ணில் பட்டது! மீண்டும் குட்டுப்பட அவர் தயாராக இல்லை! மதகுருவும் இரும் பிப்பார்ப்பதாக இல்லை! கிழவனாருக்கு வேதனையும் சோதனையும் தொடலாயிற்று! வாகனமும் தொடர்ந்து ஓடிக் கொண்டிருந்தது. பன்குளம் வந்தது. வண்டிநின்றது. இளமங்கையரில் ஏற்கனவே இருந்தவள் இறங்கினாள் சேரியோ.....குட்பை? கையசைப்

நானும் எனது சிறுகதைகளும்

-3-

- திருமலை சுந்தா -

போடு அவள் பிரியா விடை பெற்றாள் வயதானவர் இளமங்கைக்கு அருகில் காலியாக தான் இருந்த இடத்தைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்! இடைக்கிடை மேலே பார்த்து பெருமூச்சுவிட்டார்! ஆண்டவனிடம் முறையிடுகிறாரா ?

கெப்பற்றிக் கொலாவையில் பேருந்து நின்றது. பயணிகள் ஏறுவதும் இறக்குவது மாயிருந்தனர். ஒரு வாட்ட சாட்டமான வாலிபன் ஏறினான்! நாகரீகமானவன் தான். வெளிநாட்டுக் காரனாகவும் இருக்கலாம்! அவனைக் கண்டதும் இந்த மங்கை நல்லாள் நாணப்புன்னகையோடு அரக்கி இருந்து, இருக்க இடம் கொடுத்தாள்! கிழவனார் மீண்டும் மேல்நோக்கி பெருமூச்சுசெறிந்தார்! பேருந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

எனது தகப்பன்
இ.சின்னத்துரை

ஒரு படைப்பு உருவாகுவது எப்படி? அதற்கு யாப்பு, வரை விலக்கணம் உண்டா? இதற்கு முறையான குருத்துவப்பயிற்சி அவசியமானதா?

எனது முதலாவது சிறுகதை உருவான போது இப்படியான கேள்விகள் என்னிடம் இல்லை. எழுத வேண்டும் அது அச்சில் வெளிவர வேண்டும். என்ற வேகம் தான் இருந்தது.

'சொல்லப்படுகின்ற செய்தி மற்றவர்களுக்கு புரிக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். செல்லப்படுகின்ற சூழல் வாசகனுக்கு சினிமா மாதிரி பளிச்சென்று தெரிய வேண்டும்.'

எனது முதலாவது சிறுகதை வெளியான போது. எனது தகப்பனார் கூறிய வார்த்தைகள் எனக்கின்னும் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றது.

எனது தகப்பனார் பாடசாலைக் கல்வி அறவே அற்றவர். கேள்வி செவியராய் சமூக குண நலன்களை நன்றாக விமர்சிக்கக் கூடியவராக இருந்தார்.

நன்றாக கதை சொல்பவராகவும் எனக்கிருந்தார். அவரது இளமைக் கால கதைகளை என்னிடம் சுவை படக் கூறுவார். அவரின் கதை சொல்லும் விதம் என்னை கவர்ந்தது.

நாளொன்றுக்கு இரண்டு மூன்று கதைகளாவது சொல்லி என்னை மகிழ்விப்பார். கதை கேட்காமல் நான் சாப்பிட மாட்டேன். அவர் எனக்கு எப்படியாவது கதை சொல்லி யாகவே வேண்டும்.

'தனது ஒரே மகனின் ஆசையை எத்தனை தூரம் மதித்து கதைகளை உருவாக்கி இருப்பார்' இப்போது நினைக்கின்ற போது சிரிப்பாகவும், வியப்பாகவும் இருக்கின்றது. அன்று எனக்கு சொல்லப்பட்ட கதைகள் உண்மை

யும், கற்பனையும் கலந்த தென்பது வெகு காலமாக எனக்கு தெரிய வில்லை.

பத்தாம் தரத்தில் கட்டுரைகள் எழுதும் போது எனது தகப்பனாரின் கதைகளை. கேட்ட ஞானம் தான் கட்டுரைகளில் கலந்து வகுப்பாசிரியரின் பாராட்டை ஏற்படுத்தி உள்ள தென்பது அப்போது தெரியவில்லை.

என்னை அறியாமல் நீர் ஊற்றுப் போல எழுத்துக்கள் கைக்கு வந்தன. காத்துக் கொண்டிருக்கும் எழுத்துக்களுக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது என் விரல்கள் அழுது வடித்த துண்டு.

என்னால் எழுத முடியாமல் இருக்க முடியவில்லை. உடம்பு முழுக்க எழுத்து வேதனைகள். என்னை தங்கள் கைக்குள் வசப்படுத்தி இருந்தன. சமூக மெனும் குதிரையில் ஏறி நேர்மை என்ற கடிவாளம் பற்றி வானில் பறந்து கொண்டிருந்தேன்.

எழுபதுகளில் வாசிப்பதும் எழுதுவதும் தகப்பனாரிடம் எழுதும் ஆக்கங்களை படித்துக் காட்டுவதும் எனது இன்பமான வேலையாக இருந்தது.

எனது சிறுகதைகளில் ஏன் என் எழுத்துக்களின். முதல்

உரைகல்

வாழ்தல் மீதான

வன்முறைகள்.

- சிறுகதை தொகுதி -

- ஆசிரியர் : காத்தா நகர், முகைதீன் சாலி தொட்பு : 37, தாவுத் வீதி புதிய காத்தான் குடி, (0777971414)
- வெளியீட்டு : எஸ் கொடகே சகோதரர்கள் கொழும்பு - 10

பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமாகியவைகளும் ஆகாதவைகளும்.

அழகான 'மேமன்கவி' அவர்களின் அட்டைப்படம், பிரபல மூத்த இலக்கியவாதி நந்தினி சேவியர் அவர்களின் பின் அட்டை ஒரு வாசக அவதானிப்பும்...

'நல்ல கதை சொல்லியாக' நந்தினி சேவியரின் அவதானிப்பும்..

'வாழ்தல் மீதான வன்முறைகள்' சிறுகதைத் தொகுப்பு மானுடத்துக்கு கிடைத்திருக்கின்றது. 2010ல் இத் தொகுப்பு வெளியாகி உள்ளது.

கடைசிக் கதையான 'மாப்புள்ள விற்கப் போறம்' இத் தொகுப்பின் உச்ச சிறுகதை எனலாம் கரு பழசு உத்தி புதிசு, மற்றவைகள் அவரது வயது, உண்டான அனுபவ முதிர்வினை

வாசகனும் , முதல் விமர்சகனும் எனது தந்தையே. 1970ல் இருந்து ஒன்பது ஆண்டுகள். 1979 கிறிஸ்மஸ் தினத்தில் எனது தந்தை காலமாகும் வரை அவரே எனது எழுத்து ஆசானாக இருந்தார்.

நீங்கள் நம்ப மாட்டீர்கள். ஆனால் உண்மை எழுந்து நடக்க முடியாத நிலையிலும். எனக்கு அவர் கதை சொல்லியாக இருந்திருக்கின்றார்.

இன்று என் முன்னால் என்னோடு என்னாய் அவர் கலந்திருந்து வழிப் படுத்துவதும் உண்மையே, கனவுகளிள் என் கதா பாத்திரங்களைப் பற்றி இன்றும் தர்க்கிக்கின்றேன் பாத்திரங்களை உருவகப் படுத்துவதில் கவனம் தேவையென என்னை நெறிப்படுத்துகின்றார்.

'பாட்டாளி வர்க்கத்தினதும் இதர ஒடுக்கு முறைகளுக்கு உள்ளான மக்கள் அனைவரினதும் குரலாக, உனது எழுத்து போராளி குரலாக அமைய வேண்டுமென்பது, அவரது கதை சொல்லும் போக்கில் நான் உணரக் கூடியதாக இருந்தது.

எனது கதை எழுதும் போக்குக்கு மூலவேர் மூடியான அவரைப் பற்றி மேலும் எழுத வேண்டும். போலிருக்கின்றது.

குடி.....

இனம் காட்டி நிற்கின்றன. அனுபவம் கூடக் கூட அவரிடம் நல்ல சிறுகதைகளை எதிர்பார்க்கலாம்.

சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரை விமர்சகர்களை விட வாசகன் முதல் இடம் வகிக்கின்றான். சிலருக்கப் பிடிப்பது சிலருக்குப் பிடிக்காமல் போகலாம்.

நல்ல சிறுகதைகள் என்றும் நினைவில் பதிந்திருக்கும் வல்லமை உடையவைகள். அப்படியான சிறுகதைகள் சில இத் தொகுப்பில் இனங்காட்டி நிற்பது மகிழ்வினை தருகின்றது.

'காத்தாநகர் மூகைதீன் சாலி' அவர்களின் அடுத்த படைப்பினை எதிர்பார்ப்போம்.

பக்கங்கள் 80 , விலை 250/=

ஆசிரியருடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்ததுங்கள்.

“போடா போய் எடுத்துக் கொண்டு வா, இல்லாட்டி உனக்கு அட்மிசன் தர முடியாது. டிரக்கடரின் குரல் ஓங்கி ஒலித்தது கட்டிடம் முழுவதும் அதிர்ந்து கொண்டிருந்தது. நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் கட்டடத்திற்குள் இருந்தாலும் அவரின் குணமறிந்து யாரும் பேசவில்லை. அவர் கண்ணாடி அறைக்குள் வைத்து திட்டிய போது யாரோ கதவைத் தலையாட்டித் திறந்திருக்க வேண்டும் நான் திட்டு வாங்கியதை அனைவரும் கேட்டு விட்டிருந்தார்கள்.

ச்சா.. முதல் நாளே இப்படியா, அவமானம் அனைவரின் முன்னிலையிலும், அது சரி அட்மிசன் வழங்கும் தினத்தன்று ரிசல்ட் சீட்டை கொண்டு வராமல் வந்தால் யாருக்கத் தான் கோபம் வராது .

கல்லூரி பிரதான வீதியிலிருந்து 4 கிலோ மீட்டர் உள்ளே காட்டுப் பகுதியில் இருக்கிறது. வழியில் அங்காங்கே ஓரிரு வீடுகள், தண்ணீர் வடிந்தோடும் கான், கிரண்டு என்ற இறக்கங்களுடன். கூடிய குண்டு குழியான பாதை, பாதையோரங்களில் ஓங்கி வளர்ந்த மரங்கள், பஸ்பவாவது வரும் வராவிடால் நடந்து தான் செல்ல வேண்டும். நடக்கத் தொடங்கினேன்.

- பவன் -

மழை தூர ஆரம்பித் தது. ஓடிப் போய் பஸ் தரிப்பிடத்துக்கள் நிற்பதற்குள் மழை எனது நீல சேட்டில் புள்ளி வைத்து விளையாடியது.

முழுங்கையை தரிப்பிடமதிலில் உன்றிய படி அந்த இடத்தை சற்று உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தேன். எதிரில் ஒரு சிறு சாப்பாட்டுக் கடை. அதற்கு அருகில் போகும் மண் தரையுடன் கூடிய வீதி "கள்ளத் தவறணை" என்று பெயர் பொறித்து வீதியின் உள்ளே என அம்புக்குறியிடப் பட்டிருந்த விளம்பரப் பலகை, அதற்க அருகில் குறுகிய என் பார்வைப் பரப்புக்குள் உட்படாமல் வீதியின் பெயர்ப்பலகை, தூரத்தில் மடங்கிய கறுப்புக் குடையுடன் மழையில் நனைந்து தள்ளாடிய படி இருவர்.

- குறுங்கதை -

எனது கையிலிருந்து ஆவணங்கள் நிறைந்த பையிலை மதில் சுவரில் வைத்து விட்டு, கைகளால் தலையை துவட்டி விட்டு கண்களை இறக்கி மூடி தலையை ஒரு ஆட்டு ஆட்டிவிட்டு இமைகளைத் திறக்க, பஸ்தரிப்பிடத்துக்கள் இருப்பதற்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த சீமெந்துக் கட்டுக்குக் கீழே இரண்டு நாய்க் குட்டிகள் ஒன்றன் மேல் ஒன்று ஏறிகுளிரில் நடுங்கிய படி படுத்திருந்தன. பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. இந்த தரிப்பிடத்துக்குள். யாரோ காகிதப் பெட்டியை பாயாகப் பாவித்து நித்திரை கொண்டிருப்பார்கள் போலும் நன்றாக அழுத்துதற்கு உட்பட்டு அயன் பண்ணிய சட்டைபோல் காகிதப் பெட்டி ஒன்று தரிப்பிடத்துக்குள் கிடந்தது அதை எடுத்து விரித்து பெட்டி போல ஆக்கி ஒரு பக்க வாயை மூடி மறுபக்கவாயை நாய்க் குட்டிகளுக்குக் காட்ட நன்றியுடன் உள்ளே ஏறி வாலாட்டின.

எனக்குள் சிரித்துக் கொண்டிரு பெட்டியை மூடி மழைச் சாரல் படாமல் சீமெந்துக் கட்டுக்குக் கீழ் வைத்து விட்டு நிமிர் அந்த இருவரும் உள்ளே வந்து விட்டனர்.

"டேய் நாயே அவ்வளவு சொல்லியும் அவள் எப்படியாடா அப்படிச் சொல்லலாம்?

முதலாமவர்:-

“அவள் செய்தது பிழையே இல்லையடா, நீ குடிகாரப் பயல் தானே பரதேசி, இரண்டாமவர் :-
டேய் உன்னைக் கொல்லாமல் விட மாட்டன்டா,

என்ற படி முதலாமவன் மற்றவன் மேல் பாய அவன் போதையில் தடுமாறி என் மீது விழுமுயல இலாவகமாக நழுவி என் பைலை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வர பஸ் என் முன்னாலேயே வந்து நிற்க, ஓடிப் போய் பஸ்சில் பின் பக்கக் கதவின் கம்பியை ஓடிப்பிடித்து ஏறிக்கொண்டேன்.

“சலாக் சுளிங் டொங்...” பின்னால போத்தல் உடையும் சத்தம் பலமாக கேட்டது.

மறு நாள் கல்லூரியின் முதல் நாள் பாடங்கள் முடிய வழக்கம் போல பஸ் சைக் காணவில்லை. நடக்கத் தொடங்கினேன். மீண்டும் மழை ஓட்டம் ஆனால் இம் முறை பஸ் தரிப்பிடவாயில் வரை மட்டுமே சென்ற கால்களுக்கு தடாலடியாக மூளை அனுப்பிய கட்டளையை நடைமுறைப்படுத்த முயன்று இரண்டு துள்ளல்களுடன் கட்டளை நிறைவேற்றிக் கால்கள் நிற்க. உள்ளே கண்ணாடிப் போத்தல் உடைக்கப்பட்ட துகள்கள் பிரவுண் கலரில் சாக்கைப் பித்துப் போட்டாற் போல் தும்புதும்பாக

ஏதோ ஊகிக்க முடியாத ஒன்று. அத்துடன் வெள்ளை நிறக்கற்கள் மாதிரியும் ஏதோ கிழித்தெறியப்பட்ட காகிதப்பெட்டி ‘என்ன இது’? என்று ஊகிப்பதற்குள் மறுபுறம் பற்றைக்குள் நனைந்த படி தலையிலிருந்து இரத்தம் வடிந்து தசைகள் பிய்ந்து உள்ளே மண்டையோடு தெரிய செத்துக் கிடந்தன நாய்க் குட்டிகள்.

இனி நேரத்தோட வருவேன்

- சின்ன துறைமுகன் -

வெய்வேந்திரம் வாத்தியார் தர்சனை ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தார்.

அவரின் முகத்தில் மகிழ்வு ரேகைகள் இனம் புரியாத மன நிறைவு.

- குறுங்கதை -

கொஞ்ச காலமாய் தர்சன் ஒழுங்காக வகுப்புக்கு வருவதில்லை என்றும், நேரம் பிந்தியே வருகின்றான் என்று குற்றச் சாட்டுவோடு தன் முன்னால் தலை குனிந்து நிற்கும் தர்சன் இன்று வகுப்புக்கு முதல் ஆளாய் வந்து விட்டது தான் அவரின் மன மகிழ்ச்சிக்கு காரணம்.

வாத்தியார் இன்று தனது பிரம்புக்கு ஓய்வு என நினைத்துக் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு நாளும் தர்சனை பிரம்பால் வாட்டு வாட்டுவென்று வாட்டி விட்டு மனதினால் அவர் அழுத அழுகை இருக்கிறதே...

தம்பி... ஒழுங்காய் படித்தால் தான் நல்ல உத்தியோகத்திலே சமூகத்தில் உயர்ந்து வாழலாம். உன்னால் உன் குடும்பம் தலை தூக்கும்' இப்படி எத்தனை நாட்கள் தர்சனுக்கு பணிவாக சொல்லிப் பார்த்திருப்பார்.

அவரால் முடியாமல் போன போது தான் பிரம்பினைத் தூக்கினார். அடி செய்கின்ற உதவி அண்ணன் தம்பி செய்யமாட்டான்.' என்று சும்மாவா சொன்னாங்க இன்று தர்சன் நேரத்தோட வகுப்புக்கு வந்து விட்டானே!

தெய்வேந்திரம் வாத்தியாருக்கு பெருமை பிடிபடவில்லை

'தர்சன் இப்படி நல்ல பிள்ளையாக இருந்தால் தான் பேர் வாங்க முடியும்' மகிழ்வோடு சொன்னார்.

தலைகுனிந்திருந்த தர்சன் தலையை நிமிர்த்தினான்.

'ஐயா.. இனி நான் நேரத்தோட வருவேன் இவ்வளவு நாளும் நான் நேரத்தோட வராததற்கு காரணம் என்ன வென்று தெரியுமா ஐயா...?

தர்சன் வார்த்தைகளை முடித்தான். வாத்தியார் கண்களால் தர்சனை நோக்கினார்.

'ஐயா அம்மா வருத்தமா ஆஸ்பத்திரியில... அப்பா காலம எழுந்து ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் வருவார். அவர் வராததுக்குள் மாட்டுமாலை துப்பரவாகி, பால் எடுத்து, குளிச்சு வெளிக்கிட நேரம் போயிடும். அது தான் பிந்தி வந்தனான். அம்மா ஆஸ்பத்திரியில் செத்துப் போயிட்டா. இனி நான் ஒழுங்கா நேரத்தோட வருவன் ஐயா...?

'அப்ப மாடுகள்..? வாத்தியார் குரல் விம்மியது 'அதை விற்றுதான் அப்பா செத்த வீட்டு செலவு செய்தார்...' தர்சன் அழாமல் சொன்னான்.

வாத்தியார் தலை நிமிரவில்லை. அவர் என்ன அழுது கொண்டா இருக்கின்றார்?

சிரித்து மகிழ ஹாஸ்ய யோகம்

தள்ள வேண்டியதும்

கொள்ள வேண்டியதும்

ஐந்தாம் “ ஜார்ஜ் மன்னர் இங்கிலாந்தின் பேரரசராக இருந்தபோது இந்தியப் பிரதிநிதிகள் சிலருக்குப் பக்கிங்ஹாம் அரண்மனையில் ஒரு விருந்து அளித்தார். அதில் பெரும்பாலும் தென்னிந்திய உணவு வகைகளைப் பரிமாற விரும்பினார் மன்னர்.

அதற்காக தஞ்சாவூர் தலைவாழை இலை, கல்லிடைக்குறிச்சி அப்பளம், கேரளத்து நேந்திரம் பழம், ஆந்திரத்து ஆவக்காய் ஊறுகாய் என்று பலவும் விமானம் மூலம் லண்டனை அடைந்தன.

ப.மனோகரன்

அரண்மனைச் சமையல் கலைஞர்களே எல்லாத் தென்னிந்திய உணவு வகைகளையும் தயாரித்தனர். பல பதார்த்தங்களுக்கும் இடையில் வட்டமான கரிய பொருளொன்று இலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது என்னவென்று இந்தியப் பிரதிநிதிகளுக்குப் புரியவில்லை.

விருந்து முடிந்து சில நாட்களுக்குப் பிறகு தான் உண்மை தெரிந்தது.

அப்பளத்தைப் பத்திரமாக அனுப்ப விரும்பிய முகவர், ஓர் அப்பளம், அதன் மீது ஒரு வட்டமான எண்ணெய்க் காகிதம், அதன் மீது ஓர் அப்பளம் என்ற முறையில் அடுக்கி அனுப்பி வைத்திருந்தார். அரண்மனைச் சமையற்காரர்கள் அப்பளத்தை எறிந்து விட்டு, காகிதத்துண்டுகளை எண்ணெயில் பொறித்துப் பரிமாறிவிட்டனர்!

இந்நிகழ்ச்சியை அடிக்கடி நினைவு கூர்ந்தவர் “டி.கே.சி” அவர்கள் தான். அறியாமையால் நடந்த இதே செயல்தான் இலக்கியத்திலும் பிற துறைகளிலும் கூட நடைபெறுகிறது என்று கூறி அவர் மிகவும் வருந்துவார்.

சமயோசித அறிவு

தெனாலிராமனிடம் கிருஷ்ண தேவராயர் ஒருநாள் “ தெனாலி ராமா, நீ ஒரு விகடகவி, எந்த கேள்வி கேட்டாலும் உடனே பதில் சொல்பவன். ஆனால் இன்று நான் போடும் ஒரு புதிரை மட்டும் நீ விடுவித்து விட்டால், உண்மையில் நீ ஒரு மேதாவி தான்” என பீடிகைபோட்டார்.

“இந்த ஊரில் மொத்தம் எத்தனை காக்கைகள் இருக்கின்றன?” அரசர் கேட்டார். “444 காக்கைகள்” உடனே பதிலளித்தான் தெனாலி. “444-க்கு மேல் இருந்தால்?” மன்னர் கேட்டார். “ வெளியூர் காக்கைகள் இவ்வூருக்கு வந்திருக்கும்”.

“444 - க்குக் குறைந்தால்?” - அரசர் கேட்டார். “ இவ்வூர் காக்கைகள் வெளியூர் சென்றிருக்கும்” என்றார் தெனாலிராமன் - லோகிதாசனார்.

அன்பு மகனுக்கு, அப்பா எழுதுவது?

வசதியாகத்தான் இருக்கிறது மகனே நீ என்னைக் கொண்டு வந்து சேர்த்த முதியோர் இல்லம். பொறுப்பாய் என்னை ஒப்படைத்து விட்டுச் சலனமின்றி நீ வெளியேறிய போது, முன்பு நானும் இது போல் உன்னை வகுப்பில் விட்டு விட்டு என் முதுகுக்குப்பின்னால் நீ கதறக் கதறக் கண்ணீரை மறைத்தபடி புறப்பட்ட காட்சி ஞாபகத்தில் எழுகிறது! முதல் தரமிக்க இந்த இல்லத்தை தேடித் திரிந்து நீ தேர்ந் தெடுத்ததை அறிகையில்.... அன்று உனக்காக நானும் பொருத்தமான பள்ளி எதுவென்று ... ஓடி அலைந்ததை ஒப்பீடு செய்கிறேன்!

மடல்

இதுவரையில் ஒருமுறையேனும் என் முகம் பார்க்க நீ வராமல் போனாலும், என் பாரமரிப்பிற்கான மாதத்தொகையை மறக்காமல் அனுப்பி வைப்பதற்காக மகிழ்கிறேன்!

நீ விடுதியில் தங்கிப் படித்த காலத்தில் உன்னைப் பார்க்க ஆவல் இருந்தாலும், படிப்பை நினைத்து உன்னைச் சந்திக்க மறுத்ததன் எதிர்வினையே இது வென்று இப்போது அறிகிறேன்! இளம் வயதினில் நீ சிறுகச் சேமித்த அனுபவத்தை என் முதுமையில் மொத்தமாக எனக்கே செலவு செய்கிறாய்.

ஆயினும் உனக்கு, எனக்கும் ஒரு சிறு வேறுபாடு. நான் கற்றுக் கொடுத்தேன் உனக்கு.... வாழ்க்கை இதுதானென்று...! நீ கற்றுக் கொடுக்கிறாய் எனக்கு.... உறவுகள் இதுதானென்று.....!

- க.திரு -

எம்மவர்கள்.....

1
போலியான மானுட
உணர்வு இல்லாதவரே
குபேர வாழ்வுக்காக
மானுடத்தை மிதிக்காதவரே
இலக்கிய தனத்தினில்
வித்துவ செருக்கு நிரம்பிய
சமூக புரட்சி கலைஞரே!

கவிதை - நாடகம்
என்றாலே எம்மண்ணில்
நீர்தான் முதல் ஆள் ஐயா
கவித்துவத்தில் வரகவி
சிந்தனை சிற்பி தான்
இலக்கிய மேடையில்
சூரிய பேச்சாளன் நீர்

வெளியிட எத்தனையோ
நூல்கவிருந்தும் நீரோ
அது பற்றி ஒரு போதும்
யோசிக்காமல் கேட்டவுடன்
கூறி எம்மை பெருமைப்
படுத்திய போக்கே
கவித்துவ மானதுதான்
அதுவும் உங்களின்
பலவீனங்களில் ஒன்றாகவும்
இருக்கலாம் அல்லவா!
யோசித்துப் பாரும்
உங்களின் இருப்பை
பேச உங்கள் நூல்கள்
வேண்டும் வெளியிட
முயலுங்கள் கலைஞரே

- கலா பூஷணம் -

கவிஞர் தம்பி

தில்லை முகிலன்

இல்லையேல் மற்றவர்கள்
வரிசையில் நீங்களும்
மறந்தவராகிப் போவீர்கள்

நாடக வித்தகரே
கவிஞரே பேச்சாளரே
ஏன்.....

சகலகலா வல்லவரே
இருக்கின்ற
மானுட உணர்வுகளை
பூட்டி வைக்காதீர்
இதயத்தை திறந்து காட்டும்
பேனா முனையினை
தாளில் உருட்டும்

உங்கள்
சிந்தனைகளுக்காக
எண்ணக் கருக்களுக்காக
காத்திருக்கின்றோம்
வாரும்
எழு ஞாயிராய்
பிரகாசியும்
இலை மறைகாய்
வேடம் இனியும்
வேண்டவே வேண்டாம்.

- இளவரசன் -

* எம்மவர்கள் பற்றி நீங்களும் எழுதலாம் இல்லையேல்
இளவரசன் தொர்ந்து எழுதுவார்